

МЕГАТРЕНД УНИВЕРЗИТЕТУ
ФАКУЛТЕТУ ЗА КУЛТУРУ И МЕДИЈЕ
БЕОГРАД

ЗАВРШНИ РАД НА СТУДИЈАМА ТРЕЋЕГ СТЕПЕНА ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА
(навести: ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА ИЛИ УМЕТНИЧКИ ПРОЈЕКАТ)

На основу одлуке Сената Универзитета од _____, пошто смо проучили урађену
ДОКТОРСКУ ДИСЕРТАЦИЈУ под називом:
(навести: ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА ИЛИ УМЕТНИЧКИ ПРОЈЕКАТ)

ОРГАНИЗОВАЊЕ И ОСТВАРИВАЊЕ

ОДНОСА С ЈАВНОШЋУ ОСНОВНИХ ШКОЛА У СРБИЈИ

кандидата: Мастер СЛОБОДАН ВУЛЕТИЋ подносимо следећи:
(звање, име и презиме кандидата)

РЕФЕРАТ

1. Основни подаци о кандидату и докторској дисертацији

(Елементарни подаци о кандидату, наслову рада, обиму и библиографским подацима)

Кандидат Слободан Вулетич рођен је 15.11.1979. године у Новом Саду, где је завршио основну и средњу школу. Дипломирао је на Учитељском факултету у Сомбору, Универзитета у Новом Саду 2005. године са просечном оценом 8,24 и стекао звање *професор разредне наставе*. Дипломски рад из области Школске педагогије под насловом *Руковођење и управљање основном школом* одбранио је са оценом 10,00.

Исте године кандидат уписује специјалистичке последипломске студије на Педагошком факултету у Сомбору из области Методике наставе природе и друштва. Након положених испита са просечном оценом 10, кандидат је на Катедри за природно-математичке науке Педагошког факултета 2007. године одбранио специјалистички рад *Диференцијација програмских садржина „Света око нас” у другом разреду основне школе* и стекао звање *специјалиста дидактичко-методичких наука у области разредне наставе*.

Кандидат је 2008. године уписао мастер академске студије на Педагошком факултету у Сомбору на смеру Методика наставе Света око нас. После положених испита, са просечном оценом 9,30, кандидат је 2009. године успешно одбранио мастер рад *Ставови ученика и учитеља о диференцираној и индивидуализованој настави Природе и друштва у IV разреду основне школе*. Завршетком другог нивоа академских студија кандидат је стекао звање *дипломирани професор разредне наставе – мастер*.

Прву годину Докторских студија културе и медија, модул Комуникологија, кандидат је уписао на Факултету за културу и медије Мегатренд универзитета 2011. године. Све испите предвиђене програмом докторских студија у првој и другој години кандидат је положио у предвиђеном року просечном оценом 9,22.

Кандидат је објавио, као аутор или коаутор, следеће радове:

1. Вулетић, С. (2009): *Спровођење појединих дидактичких система у наставној пракси учитеља*. Педагошка стварност, вол. 54, бр. 3-4, стр. 293-307, COBISS.SR-ID 237724935, UDK 371.13/.14 (М52)
2. Вулетић, С. и Тодоровић, В. (2012): *Утицај медија на културни живот деце*, Зборник радова са научног скупа „Културна политика, уметничко стваралаштво и медијска пракса у функцији одрживог друштвеног развоја”, Мегатренд универзитет, Београд, стр. 539-550. (М 44)
3. Вулетић, С. и Тодоровић, В. (2012): *Дигитални медији у образовању у комуниколошком теоријском оквиру*, Зборник резимеа округлог стола Знање, образовање и медији ослања се на резултате републичког пројекта број 47020 под називом Дигиталне медијске технологије и друштвено-образовне промене. Округли сто се организовао на Факултету за менаџмент, Сремски Карловци. (М 34)
4. Тодоровић, В. И Вулетић С. (2012): *Digital media working with children with multiple disabilities*, Друга интернационална конференција, Special Education and Rehabilitation Cerebral Palsy, Нови Сад. (М 34)
5. Вулетић, С. и Тодоровић, В. (2012): *Диференцијација програмских садржина као мера индивидуализације рада у основној школи*, Зборник резимеа 3. научне конференције са међународним учешћем, Инклузија у предшколској установи и основној школи – Квалитет, праведност и доступност образовања. (М 34)
6. Вулетић, С. (2012): *Утицај времена и других околности на развој пожељних професионалних компетенција учитеља*, Зборник радова са међународног научног скупа „200 година Српске учитељске школе (Препарандије) у Сент Андреји и Сомбору”. (М 33)
7. Вулетић, С. (2012): *Интерперсонална комуникациона компетенција, кључни сегмент интелектуалног капитала запослених у образовној установи*, На путу ка добу знања, 10. међународна конференција, Факултет за менаџмент, Сремски Карловци, стр. 343-352. (М 33)
8. Вулетић, С. и Тодоровић, В. (2013): *Интегралне комуникационе стратегије у промовисању културно-историјског наслеђа*, Зборник радова са пете међународне научне конференције „Очување и заштита културно-историјског наслеђа Србије у иностранству”, Институт за међународну политику и привреду, Београд. (М 33)
9. Перовић, Д; Тодоровић, В. и Вулетић, С. (2013): *Мит о Дон Хуану у бароку и романтизму*, Зборник радова са 1. националног научног скупа „Уметност и култура данас”, Ниш. (М 63)
10. Вулетић, С. (2013): *Мултикултуралност, мит или реалност?* Зборник радова са IV међународног научног скупа „Мултикултуралност и савремено друштво”, стр. 246-269, Факултет за правне и пословне студије Нови Сад. (М 33)
11. Тодоровић, В. и Вулетић, С. (2013): *Безбедност и обнова културног наслеђа на Косову и Метохији*, Зборник радова са IV међународног научног скупа „Мултикултуралност и савремено друштво”, стр. 398-408, Факултет за правне и пословне студије Нови Сад. (М 33)

12. Тодоровић, В. и Вулетић, С. (2013): *Дискурзивни правци домаћих медија у односу на Резолуцију 1244 у периоду 1999-2013*, рад у тематском зборнику од водећег националног значаја „Културно наслеђе Косова и Метохије. Историјске тековине Србије на Косову и Метохији и изазови будућности”, стр. 699-719, Београд. (М 41)
13. Todorović, V; Adamović, M; Stojsljević, M. i Slobodan Vuletić (2013): *Forms of communication among students with pervasive disorders*, 4th International conference, „Modern Aspects of Special Education and Rehabilitation of Persons with Disabilities”, The Institute for special education and rehabilitation, Ohrid. (М 34)
14. Тодоровић, В; Вулетић, С. и Перовић, Д. (2013): *Ото фон Бизмарк – лик државника у европској постидеолошкој политици*, Књижевност, Просвета, број 2/2013, стр. 54-65. Београд. (М 53)
15. Вулетић, С. (2014): *Односи с јавношћу школских установа према документу „Стратегија развоја образовања до 2020. године”*, Годишњак Факултета за културу и медије, „Комуникације, медији, култура” број 6. UDK 37.014.5 37:659.4 COBISS.SR-ID 211969548 (М 53)
16. Вулетић, С. и Тодоровић, В. (2014): *Интернет маркетинг и медијска промоција образовних установа*, у Зборнику радова са међународне научне конференције SINTEZA 2014. „Утицај интернета на пословање у Србији и свету”, Београд. стр. 523-529. DOI: <http://portal.synthesis.singidunum.ac.rs/Media/files/2014/523-529.pdf> (М 33)
17. Вулетић, С. (2014): *Комуницирање и социјална интеракција у примарним групама*, Часопис CIVITAS, Факултет за правне и пословне студије, Нови Сад. MMXIII BROJ 6 ISSN 2217-4958. (часопис нема категоризацију)
18. Вулетић, С. (2014): *Мишљење учитеља о описном оцењивању у првом разреду основне школе*, Часопис Учитель, Савез учитеља Републике Србије, Година XXXII, Број 1, 2014, 1–194 ISSN 0352-2253, УДК 371.26-057.874 37.02 COBISS.SR-ID 206174988 (М 53)
19. Вулетић, С. (2014): *Кључеви комуникације, приказ књиге „Комуниколошки лексикон” аутора Мирка и Невене Милетић*, Часопис Читалиште, Панчево. http://citaliste.rs/casopis/br24/vuletic_slobodan.pdf (М 52)
20. Вулетић, С. и Тодоровић, В. (2014): *Формирање културног идентитета кроз социјалну интеракцију у групама*, Контексти – конференција младих истраживача друштвених и хуманистичких наука на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. (М 33)
21. Вулетић, С. (2014): *Дидактички аспекти унапређења медијске писмености ученика основне школе*, Зборник радова са научне конференције "Савремена уметничка пракса, медијска писменост, културни идентитет и друштвени развој" Факултет за културу и медије, Београд. (М44)
22. Кулић, Н. и Вулетић, С. (2014): *Улога медицине и здравствене службе у процесу унапређења здравља деце основношколског узраста*, Зборник радова са коференције FISEC 2014. Универзитет у Новом Саду. (М 33)
23. Вулетић, С. (2014): *Комуникација и концепт друштвене одговорности у заједници*, Зборник радова са Међународне научне конференције Доба знања, Факултет за менаџмент, Сремски Карловци, стр. 242-247. ISBN: 978-86-85067-49-5 линк: <http://www.famns.edu.rs/wp-content/uploads/2013/09/Zbornik-radova-DZ-12-2014.pdf> (М 33)

24. Вулетић, С. и Тодоровић, В. (2015): *Анализа социјалне интеракције наставника и ученика према моделу Ервинга Гофмана*, Универзитет у Приштини, Педагошки факултет у Лепосавићу, научни скуп „Настава и наука у времену и простору”. (М 33)
25. Тодоровић, В., Вулетић, С. (2015): *Улоге и компетенције ментора за менторски рад са приправницима у систему образовања и васпитања Републике Србије*, Универзитет у Приштини, Педагошки факултет у Лепосавићу, научни скуп „Настава и наука у времену и простору”. (М 33)
26. Вулетић, С. (2015): *Образовање је васпитање – етика и педагогија*, Часопис Учитељ, приказ књиге Филипа Меријеа, Београд, стр. 179-182, UDK 37.01(049.32) 37.034(049.32), COBISS.SR-ID 214787084. (М 53)
27. Тодоровић, В. и Вулетић, С. (2015): *Улога медија у презентацији и очувању културног наслеђа*, 6. научна конференција "Дипломатија и култура Србије: Стање и перспективе", Институт за међународну политику и привреду, Београд. (М 33)
28. Вулетић, С. (2015): *Учење садржаја о културном наслеђу путем наставних екскурзија*, часопис „Учење и настава” бр 2. Клет, Београд. (часопис нема категоризацију)
29. Вулетић, С. (2015): *Прилози изучавању школског етоса*, Зборник Института за педагошка истраживања, Београд. (рад је у процесу рецензије)
30. Вулетић, С. (2015): *Академско образовање за односе с јавношћу у Србији*, 13. Међународна конференција „Доба знања” Факултет за менаџмент, Сремски Карловци, (рад је прихваћен за предстојећу конференцију).
31. Вулетић, С. (2015): *Ставови и мишљења новинара о односима с јаношћу основних школа у Србији*, Научни скуп „Контексти” децембар 2015. Филозофски факултет, Универзитет у Новом Саду. (рад је прихваћен за предстојећу конференцију)

НАПОМЕНА: Радови под редним бројем 15. и 16. приложени су уз дисертацију, а Комисија констатује да се односе на предмет истраживања у докторској дисертацији.

Кандидат је учествовао на следћим научним и стручним скуповима:

1. Конференција *Дигитална агенда* 2013. године, Клуб посланика, Београд;
2. Конференција *Активне школе* 2014. Скупштина Војводине, Нови Сад;
3. Предавач по позиву на трибини *Инклузија – шта је то?* ОШ „Славко Родић” у Бачком Јарку 2014. године у организацији Удружења грађана „Кап”;
4. Предавач по позиву на стручном скупу *Приправништво и менторство – од законске регулативе до праксе* у организацији Завода за унапређивање образовања и васпитања ШОСО „Милан Петровић” Нови Сад;
5. Предавач по позиву на Универзитету ЕДУКОНС, Факултет за спорт и туризам, Нови Сад, предавање на тему мултикултуралности у оквиру предмета *Одрживи развој* 8.06.2015.

Кандидат је од 2006. до 2007. године предавао на одређено време у неколико школа у Новом Саду: ОШ „Доситеј Обрадовић”, ОШ „Никола Тесла”, ОШ „Прва војвођанска бригада”, ОШ „Владислав Петковић Дис”. Од 2008. године запослен је на неодређено време у ОШ „Коста Трифковић” у Новом Саду на радном месту професора разредне наставе. Члан је струковног Друштва учитеља у Новом Саду (ДУНС), које делује као центар за информисање и стручно усавршавање учитеља.

Кандидат је у школи укључен у рад: Тима за развојно планирање, Тима за самовредновање и Тима за инклузију, који раде на планирању и вредновању резултата школе. Више пута учествовао је у планирању маркетиншких активности, којим се вршила промоција школе у локалној заједници, а такође је активно сарађивао са медијима у току неколико промотивних кампања, учествовањем у програмима локалних медија, снимањем прилога о школи са циљем промовисања резултата рада школе, њених секција и ученика.

Током рада похађао је преко 200 сати семинара и школа стручног усавршавања у образовној установи и поседује бројне сертификате из области радионичарског рада и едукације, планирања и програмирања наставе, рада са ученицима у области инклузије, савремених метода наставе и учења.

У сарадњи са НВО „Хабитат” из Новог Сада, кандидат је током 2013. године учествовао као стручни консултант у изради пројекта који развија медијску и дигиталну писменост ученика под називом *Јачање капацитета основних школа за наставу у дигиталним кабинетима* које је финансирало Министарство спољне и унутрашње трговине и телекомуникација. Пројекат се спроводи у неколико основних школа на територији Новог Сада.

Кандидат је коаутор акредитованог програма стручног усавршавања за васпитаче, наставнике и стручне сараднике под називом *Комуницирање у школском колективу и односи с колегама* које организује у сарадњи са Друштвом учитеља Новог Сада. Републички Завод за унапређивање образовања и васпитања је акредитовао овај стручни скуп и он се налази у бази стручног усавршавања под редним бројем S4152013, јер развија и унапређује комуникационе компетенције запослених у образовању.

Наслов докторске дисертације је **„Организовање и остваривање односа с јавношћу основних школа у Србији”**.

Обим дисертације је **280 страница**.

Литература садржи **156 библиографских јединица** – књига, текстова у научним часописима и зборницима, а Вебографија **38 интернет-извора**.

Кандидат је објавио **два рада** у научним часописима који се односе на предмет истраживања у докторској дисертацији.

2. Предмет и циљ докторске дисертације

(Показати да је реч о оригиналној идеји, значајној за развој научне или уметничке области)

Научни проблем који се истражује докторском дисертацијом јесте начин на који основне школе у Републици Србији реализују односе с јавношћу и остварују интеракцију са припадницима циљних јавности: наставницима, родитељима ученика и представницима медијских организација.

Предмет истраживања у докторској дисертацији биле су специфичност организовања и остваривања односа с јавношћу основних школа у Србији.

Теоријско одређење предмета истраживања подразумевало је претходну анализу и објашњење досегнутих теоријских сазнања која се односе на развијање могућих модела

односа с јавношћу у различитим друштвеним организацијама. Због сложености, овај предмет могао је бити изучаван са комуниколошког, педагошког, психолошког, социолошког и организационог аспекта, те је научни проблем истраживан у интердисциплинарном научном оквиру. Сазнајно овичење предмета истраживања подразумевало је, стога, претходно семантичко одређење појмова категоријалног значаја за истраживање, као што су: јавност, јавно мњење, односи с јавношћу, циљне јавности, процес односа с јавношћу и основна школа.

Операционо одређење предмета истраживања односило се на процену припадника циљних јавности (запослених наставника и стручних сарадника, родитеља ученика и представника медијских организација) о степену остварене интеракције са школом. Зато су емпиријским путем истражене активности основних школа на територији општине Нови Сад којима се оне, на тај начин, представљају у јавној сфери. Емпиријско истраживање релизовано је у периоду 1. мај – 30. јун 2014. године у основним школама: „Коста Трифковић и „Шандор Петефи” (градске школе), „Михајло Пупин” у Ветернику (приградска школа) и „Свети Сава” у Руменци (сеоска школа).

Научни циљ истраживања био је утврђивање значаја успостављања, развијања и одржавања квалитетних односа с јавношћу у основним школама. Утолико је он подразумевао досезање свих нивоа научног сазнања. Тако утврђени циљ могао је бити остварен критичком анализом садашњег стања остваривања односа с јавношћу основних школа и предлагањем функционално одрживог модела односа с јавношћу основних школа у савременим друштвеним и медијским условима.

Друштвени циљ истраживања био је, на основу резултата емпиријског истраживања, пројектовање одрживих и применљивих модела организовања, успостављања, остваривања и развијања односа с јавношћу у пракси функционисања основних школа у Србији, као васпитно-образовних организација за чији је рад јавност изузетно заинтересована.

Будући да је организовање и остваривање односа с јавношћу основних школа у Србији до сада само спорадично и у појединим аспектима истраживано код нас, извесно је да је ова докторска дисертација међу првима такве врстен у земљи, да се заснива на оригиналној идеји и да успешна реализација овог истраживања доприноси развоју, првенствено комуниколошке, али и и других научних области.

3. Основне хипотезе од којих се полазило у истраживању

(Објаснити да ли су хипотезе научно потврђене или оборене)

На основу претходних теоријских сазнања формулисане су следеће хипотезе:

Општа (генерална) хипотеза: Уколико би се у основним школама осмишљено, плански и систематично, организовале промотивне активности у процесу успостављања, развијања и одржавања односа с јавношћу, утолико би ове установе досезале позитиван публицитет у јавној сфери, односно повећавале углед, посебно међу родитељима ученика као

најзначајнијој циљној јавности. Тиме би школе јачале поверење друштвене средине у којој функционишу, али и целокупне друштвене заједнице.

Посебне хипотезе:

X₁. Ако основна школа не придаје довољан значај успостављању, развијању и одржавању квалитетних односа с јавношћу, онда ће последица бити, независно од остварених резултата у васпитно-образовном процесу, незадовољавајући углед школе у друштвеној средини у којој делује, и супротно.

X₂. Уколико реаговање грађана, првенствено родитеља ученика, показује да су недовољно информисани о раду школе, васпитно-образовним, организационим и пословним искушењима са којима се суочавају наставници и руководство, онда је извесно да нису успостављени квалитетни односи с јавношћу, првенствено у друштвеној средини у којој школа делује, и супротно.

X₃. Ако запослени у основној школи уоче проблем недовољне информисаности грађана о њеном раду, првенствено родитеља ученика, као и друштвене средине у којој делује, онда је неопходно пројектовати или редефинисати модел односа с јавношћу у складу са специфичностима појединачне основне школе и друштвеног окружења у коме је позиционирана као васпитно-образовна установа, и супротно.

Појединачне хипотезе

X_{1.1}. Уколико се односима с јавношћу у основној школи придаје неодговарајући значај, онда је неопходно успоставити и развијати ту функцију јавног деловања школе, а одговорност за то сноси њено руководство.

X_{2.1}. Ако у школи постоји правним актима систематизована функција пи-ар менаџера, или посебно задужен појединац или тим за успостављање, развијање и одржавање односа с јавношћу, онда је реално очекивати да ће бити достигнут жељени позитиван публицитет, односно одговарајући углед школе међу родитељима ученика, као и у друштвеној средини у којој делује.

X_{3.1}. Уколико је у оквиру пројектованог модела успостављања, развијања и одржавања односа с јавношћу предвиђена континуирана сарадња са специјализованим пи-ар организацијама, посебно у кризним условима, утолико је извесније да ће достићи жељену или очувати постојећу позитивну јавну представу о себи међу родитељима ученика и у друштвеној средини у којој делује.

Истраживањем су потврђене следеће посебне и појединачне хипотезе:

Потврђена је хипотеза да школе које не придају довољан значај успостављању, развијању и одржавању квалитетних односа с јавношћу, као последицу тога имају незадовољавајући углед у друштвеној средини у којој делују. То доказују значајне разлике у ставовима запослених и родитеља. Највећа одступања указала су се код ОШ „Коста Трифковић” и ОШ „Свети Сава”, при чему је руководство прве школе видљивије у медијима, има предвиђену сарадњу са медијима и документацијом доказује да посвећује пажњу школском маркетингу и менаџменту.

Такође, потврђена је хипотеза да уколико се односима с јавношћу у основној школи придаје неодговарајући значај, онда је неопходно успоставити и развијати ту функцију јавног деловања школе, а одговорност за то сноси њено руководство.

Потврђена је хипотеза да родитељи ученика показују да су недовољно информисани о раду школе, васпитно-образовним, организационим и пословним искушењима са којима се суочавају наставници и руководство, те да нису успостављени квалитетни односи с јавношћу.

Потврђена је и хипотеза да су запослени у основној школи учили проблем недовољне информисаности грађана о њеном раду, првенствено родитеља ученика, као и друштвене средине у којој делује, те је неопходно пројектовати или редефинисати модел односа с јавношћу у складу са специфичностима појединачне основне школе и друштвеног окружења у коме је позиционирана као васпитно-образовна установа.

Потврђена је хипотеза да ће бити достигнут жељени позитиван публицитет, односно одговарајући углед школе међу родитељима ученика, као и у друштвеној средини у којој делује, ако у школи постоји правним актима систематизована функција ПР менаџера, или посебно задужен појединац или тим за успостављање, развијање и одржавање односа с јавношћу.

Потврђивањем претходних посебних и појединачних хипотеза оправдана је и општа хипотеза, на основу чега су пројектовани могући модели организовања, успостављања, оставривања и развијања односа с јавношћу основних школа у Србији.

4. Кратак опис садржаја

Докторска дисертација садржи:

АПСТРАКТЕ на српском и енглеском језику са кључним речима.

УВОД у коме је скициран научни и друштвени значај истраживања организовања, успостављања, остваривања и развијања односа с јавношћу основних школа у Србији у савременом друштвеном и медијском контексту.

ТЕОРИЈСКЕ ОСНОВЕ ИСТРАЖИВАЊА у функцији теоријског одређења предмета истраживања. Промишљано је стање научне мисли у свету и код нас о комуницирању и односима с јавношћу, као и улози основне школе у систему образовања Републике Србије. На основу тога утврђен је појмовно-категоријални апарат који је примењиван у емпиријском истраживању и целини рада.

ЕМПИРИЈСКО ИСТРАЖИВАЊЕ, као један од два централна дела дисертације. У њему је, најпре, утврђен *Методолошко-хипотетички оквир истраживања*, у коме је у потпуности операционализован методолошки поступак одређен предметом истраживања а, затим, приказани – нумерички, табеларно, графички и дескриптивно – резултати

емпиријског истраживања и интерпретацијом, проблематизовањем и тумачењем извршена њихова критичка анализа, као основ за пројектовање модела организовања односа с јавношћу основних школа у Републици Србији.

МОДЕЛИ ОРГАНИЗОВАЊА ОДНОСА С ЈАВНОШЋУ ОСНОВНИХ ШКОЛА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ исходишни су и други централни део рада, у коме је пројектован оптималан модел остваривања односа с јавношћу основних школа на локалном и националном плану у Републици Србији.

ЗАКЉУЧНА РАЗМАТРАЊА резимирају резултате истраживања, одговорима на питања у којој мери су потврђене постављене хипотезе и констатацијом да су остварени циљ и задаци истраживања.

Дисертација, такође, садржи ЛИТЕРАТУРУ и ВЕБОГРАФИЈУ, као и ПРИЛОГЕ, тј. садржај питања у коришћеним протоколима интервјуа и упитницима.

На основу претходног кратког описа садржаја докторске дисертације могуће је извући закључак да је у њеном садржајном структурирању примењене теоријско-методолошки алгоритам у истраживању, изражен у скраћеници *IMRAD* (*Introduction - Uvod, Method - Metod, Results – Резултати and/и Discussion – Дискусија*).

5. Остварени резултати и научни допринос

Применом квалитативних и квантитативних метода истраживања – квалитативне анализе садржаја, вишеструке студије случаја и методе испитивања, као и одговарајућих техника и инструмената истраживања – остварени резултати докторске дисертације „Организовање и остваривање односа с јавношћу основних школа у Србији” садржани су у јединственој бази примарних података добијених самосталним емпиријским истраживањем циљних јавности – наставника и запослених у основним школама, школских власти, ученика, родитеља и професионалних комуникатора у медијским организацијама.

Квалитативном и квантитативном обрадом емпиријским истраживање прикупљених података, као и њиховом критичком анализом доказан је значај организовања и остваривања односа с јавношћу основних школа у савременим друштвеним и медијским условима. Истовремено, емпиријским истраживањем прикупљени подаци представљају основу за даља истраживања која су у оквиру или се граниче са предметом истраживања у овом раду.

Оригиналан научни допринос у интердисциплинарној, комуниколошко-педагошкој научној области представља пројектовани модел организовања, успостављања, остваривања и развијања односа с јавношћу основних школа у Србији који, као аналогни научни модел, садржи све релевантне аспекте сложеног сплета међузависних релација – основна школа, наставници и ученици, родитељи,

локална и шира друштвена средина, државна власт и медијске организације.

Посебан научни допринос ова докторска дисертације даје профилисању младе научне и наставне дисциплине – менаџмент у образовању.

6. Закључак

(Навести да је докторска дисертација урађена у свему према одобреној пријави, да је оригинално и самостално научно дело и да су се стекли услови за његову јавну одбрану)

1. Анализирајући усвојену Пријаву докторске дисертације, Извештај Комисије о подобности кандидата и теме докторске дисертације, као и садржај докторске дисертације „Организовање и остваривање односа с јавношћу основних школа у Србији” Комисија констатује да је дисертације урађена у свему према одобреној Пријави.

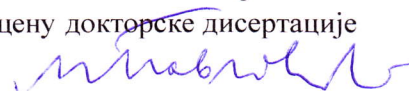
2. Полазећи од анализе и оцена изнетих у овом извештају Комисија констатује да докторска дисертација „Организовање и остваривање односа с јавношћу основних школа у Србији” представља самостално и оригинално научно дело.

3. Имајући у виду претходне констатације, Комисија је једногласно закључује да су се стекли сви суштински и формални услови за јавну одбрану докторске дисертације мастера Слободана Вулетића „Организовање и остваривање односа с јавношћу основних школа у Србији”

Место и датум:

Београд, 7. септембар 2015. год.

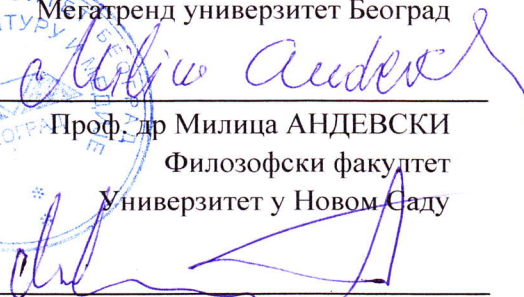
Чланови Комисије
за оцену докторске дисертације

Проф. др Миливоје ПАВЛОВИЋ
Факултет тза културу и медије
Мегатренд универзитет Београд

Проф. др Милица АНДЕВСКИ
Филозофски факултет
Универзитет у Новом Саду

Проф. др Мирко МИЛЕТИЋ
Факултет тза културу и медије
Мегатренд универзитет Београд